

תת"ע 9776/12/20 - מדינת ישראל נגד עלאעדין אבו סבית

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תתע"א 9776-12-20 מדינת ישראל נ' אבו סבית
בפני כבוד השופט בכיר ישראל ויטלסון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עלאעדין אבו סבית

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד אבו סבית

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו, ב- 4.12.20 בשעה 23:58, נהג הנאשם בכביש מס' 2 ברכב פרטי בדרך שאינה עירונית עם שטח הפרדה בנוי, בה המהירות המרבית היא 90 קמ"ש במהירות של 192 קמ"ש ובניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר בהאשמה המיוחסת לו ונשמעו הראיות.

מטעם התביעה העיד השוטר זימין אלכסנדר, מפעיל מכשיר המדידה, כאשר עדותו נשענת רובה ככולה על הדוחות שערך ביום האירוע ת/2-5.

לפי עדותו הוא היה בניידת המשטרה כאשר המנוע היה מונע, על שול הדרך לכיוון דרום, בכביש 2. הוא ישב במושב הנהג, בלם היד היה משוחרר, כאשר הדלת פתוחה למחציתה והחלון פתוח. את גופו הוא הפנה לכיוון התנועה המתקרבת מצפון.

הנאשם נסע בנתיב השלישי מתוך שלושה נתיבים. הוא מדד את מהירות הרכב כאשר לא היה כל דבר שחצץ בינו לבין רכב הנאשם. הנקודה האדומה במכשיר המדידה הייתה במרכז הרכב הנמדד והתוצאה שהתקבלה הייתה 197 קמ"ש. או אז הוא סגר את דלת הניידת, תוך שהוא מלווה במבטו את הרכב הנמדד והוא היה בקשר עין רצוף כאשר הרכב חלף על פניו. הוא עזב את מכשיר המדידה שנשאר תלוי על צווארו, והוא החל לדלוק אחרי הרכב הנמדד עם אורות כחולים מהבהבים. הוא הבחין באורות הבלמים של הרכב הנמדד נדלקים. הרכב עלה לגלילות. הוא הקפיד לשמור כול העת על קשר עין עם הרכב, כאשר האחרון המשיך בנסיעה לכביש מס' 5. הרכב נעצר לפני החיבור עם כביש 20. הוא הסביר

לנאשם את מהות העבירה, ברכב היה הנהג ואדם נוסף. תאורת הכביש הייתה תקינה. הנהג זוהה, ותגובתו לרושם הדו"ח הייתה: "הייתי 140, זה לא עולה 140".

עוד הוסיף העד והעיד כי ערך את הפעולות המצוינות במסמך ת/3 - טרם ביצוע העבירה וחלק לאחר ביצוע המדידה.

במסמך ת/3 ציין השוטר כי טרם ההפעלה ביצע בדיקה עצמית של המכשיר, בדיקת תצוגה, בבדיקת תיאום כוונות, ובדיקת מרחק קבוע, בכל הבדיקות מכשיר המדידה היה תקין.

כמו כן, ציין כי לצורך אמינות ההפעלה הקפיד לבצע 8- פעולות המצוינות בסעיף 2- ל ת/3.

סוף דבר, מכשיר המדידה היה תקין על פי כל הבדיקות להן היה מחויב טרם ההפעלה ובסיומה.

לאחר העצירה, ובמעמד רישום הדו"ח - הוא הציג את התוצאה שנמדדה במכשיר לנאשם.

השוטר עידו משל העיד כי הוא ישב לידי השוטר מפעיל הממל"ז הוא איבטח אותו, במעמד רישום הדו"ח. הוא לא ראה את ביצוע העבירה שכן לא הוא הפעיל את הממל"ז.

עוד הגישה התביעה מטעמה תעודות עובד ציבור להוכחת ביצוע הביקורת התקופתית למכשיר, ובדיקות כיוול- כנדרש.

הנאשם העיד להגנתו.

לפי עדותו הוא נהג באותה העת במהירות של 110-115 קמ"ש ולא במהירות אותה ייחס לו השוטר 197 קמ"ש. בהמשך הוסיף ואמר כי יתכן ונסע במהירות של 130 קמ"ש או 140 קמ"ש.

לאחר ששמעתי את הצדדים בחנתי המסמכים שהוצגו לי, כולל סרטון מצלמת הגוף של השוטר מפעיל מכשיר המדידה, אשר תיעד את מעמד רישום הדו"ח, אני קובע כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

אין חולק ולא הוכח אחרת כי מכשיר המדידה היה תקין ומכיל. אני מקבל את עדות השוטר אלכסנדר כי המדידה בוצעה כמתואר על ידו והרכב הנמדד - היה אכן רכב הנאשם.

לא זאת אף זאת, הנאשם שלא ידע את הזמן והמקום המדויק בו הוא נמדד, וציין פעם אחר פעם מהירויות שונות בהם הוא נהג. פעם אחת בפני השוטרים במקום, אמר כי נהג במהירות של 140 קמ"ש, "והשעון היה מקולקל", (הכוונה

לספידומטר). פעם אחת ציין בבית המשפט כי נהג אולי במהירות של 130 קמ"ש ופעם אחרת 90-100 קמ"ש. ללמדך שאין הוא יודע באיזה מהירות הוא אכן נהג במקום ובשעה שנמדד. זאת לדעת, יחד עם הנהג נכח עמו מכול העת נוסע נוסף - שלא טרח להגיע לבית המשפט לאשש את גרסתו, לפיה הוא לא נהג במהירות המיוחסת לו.

אני קובע כי במקרה כאן תוצאת המדידה במכשיר האלקטרוני המכיל והמדויק כפי שהוכח - עדיפה על פני ניחוש כזה או אחר של הנאשם, לעניין המהירות בה הוא נהג.

סוף דבר, בהישעני על עדות השוטר מפעיל המכשיר זימין אלכסנדר, אשר נשען על תוצאת בדיקת מכשיר מדידה מדויק, אני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ז שבט תשפ"ב, 19 ינואר 2022, במעמד הצדדים